

Sfârșit de iarnă

Florin T. Roman

O dimineată zdrențuită, sau întreagă -
ce mai contează? -
făcându-și cuib întru
clipa veșnic muribundă
a istoriei condiției umane,
în timp ce pe deasupra un stol
de cocori fără aripi survolează
ultimele respirații ale iernii.

O amiază fără pretenții de lumină,
bifată cu grabă
în agenda supraîncărcată
a unui pelican cu foi de ziar
în loc de pene.

O seară arcuită maximal către soare
și o pendulă din ce în ce
mai asurzitoare,
agățată de ultimul zid
al veacului.

Și uite, a mai trecut o zi,
apoi o noapte,
și înc-o joacă de copii,
apoi trei idealuri coapte...
A fi sau a nu fi?! -
Interogație sau demonstrație?
Ce mai contează?

O viață întreagă, vagă,
pentru a învăța, da,
să pui accentul ascuțit, spre infinit,
cu grație, pe ultima expirație.